

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce SLOT Group, a.s.**, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, *zastoupeného Mgr. Alešem Smetankou, advokátem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 745/24*, proti **žalovanému Magistrátu města Plzně**, se sídlem Plzeň, Škroupova 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.11.2014, čj. MMP/247288/14,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25.11.2014, čj. MMP/247288/14 se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 17.263 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Aleše Smetanky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25.11.2014, čj. MMP/247288/14 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým žalovaný změnil čtyři platební výměry vydané Úřadem městského obvodu Plzeň 3 (*dále jen „správce poplatku“*), jimiž byl žalobci stanoven místní poplatek za období od 1.10.2010 (čtvrté čtvrtletí 2010) do 30.9.2011 (první až třetí čtvrtletí 2011), a požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

A.

2. Žalobce namítal nicotnost, případně nezákonnost, prvostupňového rozhodnutí o odvolání vyvolané chybným procesním postupem správce poplatku. Správce poplatku vydal za jednotlivá čtvrtletí platební výměry. Po podaném odvolání postupem podle § 104 odst. 1 d.ř. vydal nové platební výměry, namísto toho, aby změnil původní platební výměry. Původní platební výměry nemohly být zrušeny postupem podle § 104 odst. 1 d.ř. nicotnými (příp. nezákonnými) platebními výměry. Žalovaný následně tento nezákonný stav napadeným rozhodnutím potvrdil, když toto pochybení namítané žalobcem v odvolání nenapravil a k odvolací námitce v tom směru se nevyjádřil, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Dle žalobce nebyly splněny zákonem stanovené podmínky pro postup podle § 104 odst. 1 d.ř., který lze aplikovat pouze tehdy, je-li vydáváno opravné rozhodnutí, kterým mají být opraveny zřejmé chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti. Nově vydané platební výměry nebyly po formální i obsahové stránce opravnými rozhodnutími, ale byla jimi změněna vyměřená poplatková povinnost, nikoli opraveny formální chyby či zjevné nesprávnosti. Ve výrokové části nově vydaných platebních výměrů ani v jejich odůvodnění správce poplatku neuvádí, jaké konkrétní zřejmé nesprávnosti a v jakých konkrétních rozhodnutích měly být prostřednictvím nových platebních výměrů opraveny ve smyslu § 104 odst. 1 d.ř. Porovnáním textu nových platebních výměrů s textem původních platebních výměrů lze zjistit, že prováděné změny spočívaly ve změně vlastní poplatkové povinnosti žalobce, ke které správce poplatku přistoupil na základě změny vlastních skutkových zjištění v předmětné věci, v důsledku čehož nevyměřil (na rozdíl od původních platebních výměrů) místní poplatek za provozování sedmi koncových terminálů, které nebyly v rozhodných obdobích na území statutárního města Plzně vůbec provozovány, a v případě jednoho koncového terminálu vyměřil místní poplatek pouze za období od 1.10.2010 do 13.10.2010 (tj. 12 dní), ve kterém měl údajně žalobce tento koncový terminál na území města provozovat. Pokud by správce poplatku prostřednictvím nových platebních výměrů skutečně opravil pouze zřejmé nesprávnosti původních platebních výměrů ve smyslu § 104 odst. 1 d.ř., pak by musely být platební výměry v souladu s § 104 odst. 1 d.ř. označeny jako „opravná rozhodnutí“, případně „opravné platební výměry“, což zjevně nejsou. K problematice oprav zjevných nesprávností rozhodnutí žalobce poukázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 11.3.2003, sp. zn. II. ÚS 237/02 (*nálezy Ústavního soudu jsou dostupné na <http://nalus.usoud.cz> – poznámka soudu*) a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, čj. 7 Afs 42/2007-142 (*rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz – poznámka soudu*). Správce poplatku dle žalobce tedy nepochybně měl v případě odvolání proti původním platebním výměrům postupovat podle ustanovení daňového řádu upravujících problematiku opravných prostředků upravujících postup správce daně prvního stupně ve vztahu k odvolání napadajícímu jeho rozhodnutí (zejména podle § 113 d.ř.), což však neučinil.

3. Toto své pochybení správce poplatku nenapravil ani na základě druhého odvolání žalobce v dané věci, které již bylo činěno vůči novým platebním výměrům. Stejného pochybení se následně dopustil i žalovaný, který namísto toho, aby zrušil či změnil prvostupňové rozhodnutí o odvolání a prohlásil za nicotné nové platební výměry, tak

nezákonný stav prohloubil tím, že přistoupil ke změně prvostupňového rozhodnutí o odvolání tak, že změnil výroky nových nicotných platebních výměrů, když dokonce z jejich výroků vypustil část o tom, že se ruší a nahrazují původní platební výměry. Žalovaný tedy měnil nicotná, případně zjevně nezákonná, rozhodnutí, nové platební výměry, kterými žalobci nemohla být stanovena žádná poplatková povinnost. Z těchto důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nezákonnost, případně nicotnost. Napadené rozhodnutí by mělo být podle žalobce zrušeno i pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť jeho odůvodnění je kusé, neobsahuje žádnou ucelenou argumentaci, která by se přesvědčivě vyrovnala se zásadními odvolacími námitkami žalobce. Správce poplatku se v prvostupňovém rozhodnutí o odvolání nevyjádřil k žalobcem namítanému nezákonnému postupu v souvislosti s vydáním nových platebních výměrů a žalovaný na komplexně připravenou odvolací námitku v tom směru reagoval pouze na straně 17 jednou větou, ve které uvedl, že „odvolací orgán nevyhodnotil rozhodnutí jako nicotné“ a dále se věci nezabýval.

B.

4. Žalobce dále namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí pro prekluzi poplatkové povinnosti (ke které by měly správní orgány i soudy přihlížet z úřední povinnosti) za zpoplatňované období od 1.10.2010 do 30.9.2011 (IV. čtvrtletí 2010 a I. - III. čtvrtletí 2011). Argumentoval ustanovením § 148 d.ř. s tím, že od 1.1.2011 je tímto ustanovením stanovena tříletá prekluzivní lhůta, po jejímž uplynutí již místní poplatek nelze vyměřit. Podle daňového řádu platí, že za počátek prekluzivní lhůty se považuje okamžik splatnosti poplatkové povinnosti ohledně jednotlivých jiných technických herních zařízení. Okamžik splatnosti poplatkové povinnosti je v daném případě v souladu s § 14 odst. 2 ZMP upraven obecně závaznou vyhláškou Statutárního města Plzně č. 43/1998, ve znění vyhlášky č. 7/2010 (*dále jen „Vyhláška“*). Za konec prekluzivní lhůty je dle daňového řádu považován okamžik, ke kterému uběhla doba tří let od okamžiku splatnosti poplatkové povinnosti. Splatnost poplatku je upravena v čl. 7 Vyhlášky „čtvrtletně vždy do 15 dnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí“. Z uvedeného plyne, že byl místní poplatek za období od 1.1.2011 do 31.3.2011 splatný do 15.4.2011, za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 splatný do 15.7.2011 a za období od 1.7.2011 do 30.9.2011 splatný do 15.10.2011. Správce poplatku místní poplatky za předmětná období vyměřil původními platebními výměry vydanými v roce 2011 a právní moci nabyly až doručením napadeného rozhodnutí žalobci dne 1.12.2014. Ohledně běhu prekluzivní lhůty žalobce poukázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 18.4.2014, čj. 2 Afs 79/2012-49), dle které je z hlediska běhu prekluzivní lhůty rozhodné až pravomocné vyměření, tj. v případech, kdy probíhá odvolací řízení, až okamžik doručení rozhodnutí o odvolání proti příslušnému platebnímu výměru. Ve vztahu k poplatkové povinnosti za zpoplatňovaná období prvního, druhého a třetího čtvrtletí roku 2011 došlo k pravomocnému vyměření poplatkové povinnosti až po uplynutí prekluzivní lhůty.

5. Ohledně prekluze poplatkové povinnosti za období od 1.10.2010 do 31.12.2010 žalobce uvedl, že dle ustanovení § 12 zákona o místních poplatcích, ve znění účinném do 31.12.2010, platilo, že „pokud poplatník nebo plátce nesplní svoji poplatkovou povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou obce, lze dlužné částky vyměřit nebo doměřit do 3 let

od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla.“ Uvedené stanovení stanovuje tříletou prekluzivní lhůtu, po jejímž uplynutí již místní poplatek nelze vyměřit. Vznik poplatkové povinnosti (a tudíž i počátek prekluzivní lhůty) ohledně jednotlivých herních zařízení upravuje Vyhláška a za konec prekluzivní lhůty je považován konec třetího kalendářního roku po roce, ve kterém poplatková povinnost vznikla. Dle čl. 6 Vyhlášky vzniká poplatková povinnost „dnem povolení jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí“. Podle interpretace, kterou tomuto ustanovení nesprávně přisuzuje žalovaný jsou Vyhláškou zpoplatněna všechna herní zařízení, která žalobce na území města provozoval v období od 1.10.2010 do 31.12.2010, tedy v době účinnosti Vyhlášky před 1.1.2011. Podle žalovaného tak poplatková povinnost vznikla buď (i) nabytím účinnosti Vyhlášky (což ovšem nemá oporu ve Vyhlášce), nebo (ii) dnem povolení jiného technického herního zařízení v průběhu zpoplatňovaného čtvrtého čtvrtletí roku 2010, v každém případě ale nejpozději v roce 2010. Prekluzivní lhůta tak podle § 12 ZMP započala běžet od 31.12.2010. Správce poplatku vyměřil poplatky za toto období původním platebním výměrem, který byl žalovaným přezkoumáván a právní moci nabyl až doručením napadeného rozhodnutí dne 1.12.2014. K pravomocnému vyměření poplatkové povinnosti tak došlo po uplynutí prekluzivní lhůty, neboť ta uplynula dnem 31.12.2013. Žalovaný proto zásadním způsobem pochybil, když nezrušil původní platební výměr, jímž byl vyměřen poplatek za čtvrté čtvrtletí 2010 po uplynutí prekluzivní lhůty. Přejížděná ustanovení daňového řádu v oblasti prekluze se na § 12 ZMP neuplatní, neboť by došlo k nepřípustnému upřednostnění obecné právní úpravy před právní úpravou speciální.

C.

6. Žalobce rovněž namítal, že poplatková povinnost k jiným technickým herním zařízením (*dále též jen „JTHZ“*) provozovaným žalobcem na území města nemohla v rozhodném období na základě Vyhlášky vzniknout, resp. nevznikla. Aniž by pro to byla opora ve Vyhlášce, žalovaný a správce poplatku stanovili poplatkovou povinnost v závislosti na tom, po jakou dobu bylo JTHZ v předmětném období povoleno. Nezohlednili, že při absenci úpravy vzniku poplatkové povinnosti u JTHZ povolených před účinností Vyhlášky a absenci přechodných ustanovení, je možné zpoplatnit místním poplatkem pouze JTHZ povolená až po 1.10.2010 (kdy Vyhláška nabyla účinnosti), resp. u kterých po 1.10.2010 nabylo právní moci rozhodnutí Ministerstva o povolení k provozu. Ve vztahu ke vzniku poplatkové povinnosti totiž Vyhláška nestanovuje, že by v případech JTHZ povolených před účinností Vyhlášky, vznikala poplatková povinnost jiným okamžikem, např. dnem účinnosti Vyhlášky, stejně jako Vyhláška neobsahuje přechodná ustanovení k vzniku poplatkové povinnosti. Žalobce v tabulce popsal koncová herní zařízení, která na území města provozoval ve čtvrtém čtvrtletí roku 2010 a v prvních třech čtvrtletích roku 2011 a která správní orgány nesprávně učinily předmětem zpoplatnění (uvedl výrobní číslo, číslo jednací povolujícího rozhodnutí Ministerstva, dobu povolení od do, čtvrtletí, ve kterém by mohla vzniknout poplatková povinnost). Pouze v případě 24 koncových zařízení byla tato povolena Ministerstvem po účinnosti Vyhlášky, tj. nastala rozhodná skutečnost pro vznik poplatkové povinnosti. Všechna ostatní koncová zařízení byla Ministerstvem povolena a uvedena do provozu ještě před účinností Vyhlášky. Výklad Vyhlášky, podle kterého by poplatková povinnost byla založena na skutečnostech, které nastaly před její účinností (právní moc povolení k provozu nastala před 1.10.2010), zakládal nepřípustnou zpětnou působnost

Vyhlášky. Přesto tento výklad správní orgány obou stupňů zvolily. Vzhledem k obecnému zákazu retroaktivity právních předpisů (včetně obecně závazných vyhlášek obcí) nelze Vyhlášku aplikovat, resp. interpretovat, tak, že by vznik poplatkové povinnosti ukládané Vyhláškou byl zpětně dovozován od skutečností nastalých před její účinností. Dle žalobce mohla na základě Vyhlášky vzniknout poplatková povinnost jen v případě koncových zařízení, u kterých za účinnosti Vyhlášky Ministerstvo povolilo žalobci jejich provozování na území města. K tomu však v žalobcem specifikovaných případech nedošlo, proto poplatková povinnost u uvedených koncových zařízení nemohla žalobci vzniknout a nevznikla. Vznik poplatkové povinnosti dle Vyhlášky je v příkrém rozporu s ústavně zakotvenou zásadou právního státu a právní jistoty, ale též např. se zásadou *in dubio pro mitius*, či zásadou ochrany důvěry občanů v právo, a proto je nutné jej jednoznačně odmítnout.

D.

7. Žalobce rovněž namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že správní orgány obou stupňů nesprávně a neúplně zjistily skutkový stav věci, v důsledku čehož chybně zpoplatnily koncové zařízení výrobní číslo ML10415, které nebylo v rozhodném období na území města povoleno. Přestože tuto námitku žalobce uváděl v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o odvolání, žalovaný se jí dostatečně nezabýval a neexistující herní zařízení ponechal zpoplatněné. Žalobce nikdy Ministerstvo o povolení provozování herního zařízení výrobní číslo ML10415 na území města nepožádal. Přesto Ministerstvo, zřejmě kvůli administrativnímu nedopatření, vydalo rozhodnutí čj. 34/88042/2010, ve kterém povolilo provoz jiného technického herního zařízení MULTILOTTO s výrobním číslem ML10415 a s adresou provozovny Herna - Bar, Korandova 1233/2, Plzeň. O povolení takového herního zařízení však žalobce Ministerstvo nežádal a ani herní zařízení s tímto výrobním číslem nikdy na území města neprovozoval. Chyba Ministerstva zřejmě vznikla tím, že odpovědný pracovník napsal do rozhodnutí čj. 34/88042/2010 chybně výrobní číslo ML10415 místo správného výrobního čísla ML10315. Zaměstnankyně žalobce prostřednictvím emailové komunikace ze dne 17.9.2010 žádala o opravu předmětného rozhodnutí Ministerstva ihned poté, kdy měla rozhodnutí k dispozici. Ministerstvo situaci neřešilo opravou vydaného rozhodnutí, ale zrušením povolení herního zařízení výrobní číslo ML 10415 a vydáním nového rozhodnutí o povolení herního zařízení výrobní číslo ML 10315. Ministerstvo tak v důsledku své chyby povolilo na období počátku října 2010 k provozu na území města neexistující herní zařízení výrobní číslo ML 10415 a zároveň i požadované herní zařízení výrobní číslo ML 10315. Správce poplatku následně zpoplatnil i neexistující herní zařízení výrobní číslo ML10315 (*správně zřejmě ML 10415 – poznámka soudu*) a chybu Ministerstva tak přičetl na vrub žalobci, přestože na existenci omylu Ministerstva byl upozorněn. Žalovaný následně nezákonný stav potvrdil a podstatou námitky žalobce se odmítl zabývat. Uvedené neexistující herní zařízení nemělo být zpoplatněno.

8. Žalobce pak obecně v žalobě uváděl, že žalovaný a správce poplatku v důsledku výše uvedených skutečností porušili ústavně a mezinárodněprávně garantovaná práva žalobce a ústavně zakotvené zásady, mj. ústavně a mezinárodněprávně garantované právo žalobce vlastnit majetek, resp. tento pokojně užívat (čl. 11 odst. 1 Listiny a čl. 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě), ústavně zakotvenou zásadu ukládání daní (poplatků) pouze na základě zákona (čl. 11 odst. 5 Listiny), jakož i další zásady ústavního pořádku ČR týkající se uplatňování státní

moci, ukládání povinností a omezení základních práv a svobod, jmenovitě zásadu uplatňování státní moci v případech, mezích a způsoby stanovenými zákonem a zásadu ukládání povinností pouze na základě zákona a v jeho mezích a pouze při zachování základních práv a svobod, jejichž podstaty a smyslu musí být šetřeno při používání ustanovení o jejich mezích (čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2, čl. 4 odst. 1 a 4 Listiny). S ohledem na uvedené vyjádřil žalobce přesvědčení, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost, resp. protiústavnost, případně prohlásit za nicotné.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout a ve vyjádření k žalobě toliko odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření účastníků při jednání soudu

10. Při jednání, kterého se zúčastnil zástupce žalobce a pověřený zaměstnanec žalovaného, setrval žalobce s odkazem na žalobu a žalovaný s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí na svých stanoviscích.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

11. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání.

12. Žaloba je důvodná.

Skutkový základ věci

13. Správce poplatky vydal podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „ZMP“ nebo „zákon o místních poplatcích“*) platební výměry (*dále jen „původní platební výměry“*) které byly doručeny 13.12.2011 a 15.12.2011.

6.12.2011, čj. UM03/46886/11 období 1.10.2010 – 31.12.2010 (IV. čtvrtletí 2010)

předpis poplatku 632.500 Kč za 133 ks

uhrazeno 284.270 Kč

k úhradě zbývá 348.230 Kč

7.12.2011, čj. UM03/46972/11 období 1.1.2011 – 31.3.2011 (I. čtvrtletí 2011)

předpis poplatku 669.223 Kč za 137 ks

k úhradě zbývá 669.223 Kč

9.12.2011, čj. UM03/47455/11 období 1.4.2011 – 30.6.2011 (II. čtvrtletí 2011)
předpis poplatku 683.297 Kč za 139 ks
k úhradě zbývá 683.297 Kč

14.12.2011, čj. UM03/47481/11 období 1.7.2011 – 30.9.2011 (III. čtvrtletí 2011)
předpis poplatku 677.011 Kč za 142 ks
k úhradě zbývá 677.011 Kč.

14. Na základě 1. odvolání žalobce (doručeno 9.1.2012, čj. UM03/00808/12) správce poplatku vydal podle § 104 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „d.ř.“ nebo „daňový řád“*) nové platební výměry, které byly doručeny 26.3.2012 (*dále jen „nové platební výměry“*).

16.3.2012, čj. UMO3/09373/12 za IV. čtvrtletí 2010
předpis poplatku 597.011 Kč za 126 ks
k úhradě zbývá 0 Kč

22.3.2012, čj. UMO3/10124/12 za I. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 629.223 Kč za 129 ks
k úhradě zbývá 0 Kč

22.3.2012, čj. UMO3/10125/12 za II. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 643.297 Kč za 131 ks
k úhradě zbývá 0 Kč

22.3.2012, čj. UM03/10126/12 za III. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 637.011 Kč za 134 ks
k úhradě zbývá 0 Kč.

15. Dne 25.4.2012 obdržel správce poplatku 2. odvolání (čj. UM03/14251/12) proti novým platebním výměrům, které postoupil žalovanému (23.5.2012 - doručeno 25.5.2012) a žalovaný vrátil dne 25.11.2013 odvolání k rozhodnutí správci poplatku.

16. Správce poplatku rozhodnutím o odvolání ze dne 26.11.2013, čj. UM03/41190/13 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí o odvolání“*) postupem podle § 113 odst. 1 písm. b) d.ř. změnil nové platební výměry a ve zbytku odvolání zamítl (doručeno dne 30.12.2013).

16.3.2012, čj. UMO3/09373/12 za IV. čtvrtletí 2010
předpis poplatku 651.685 Kč za 141 ks
uhrazeno 284.270 Kč
k úhradě zbývá 367.415 Kč

22.3.2012, čj. UMO3/10124/12 za I. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 619.223 Kč za 127 ks
k úhradě zbývá 619.223 Kč

22.3.2012, čj. UMO3/10125/12 za II. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 633.297 Kč za 129 ks
k úhradě zbývá 633.297 Kč

22.3.2012, čj. UM03/10126/12 za III. čtvrtletí 2011
předpis poplatku 627.011 Kč za 132 ks
k úhradě zbývá 627.011 Kč

17. Dne 29.1.2014 obdržel správce poplatku 3. odvolání (čj. UM03/03072/14), které postoupil žalovanému 9.6.2014 [dne 6.2.2014 podáno doplnění odvolání (čj. UMO3/04167/14), které bylo postoupeno žalovanému dne 17.6.2014].

18. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25.11.2014, čj. MMP/247288/14, rozhodl podle § 116 odst. 1 písm. a) d.ř. a změnil nové platební výměry a ve zbytku odvolání zamítl. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno 1.12.2014.

19. Přehled výše stanoveného místního poplatku:

PV ze dne 16.3.2012, čj. UMO3/09373/12 období 1.10.2010 – 31.12.2010 (IV. čtvrtletí 2010)
poprvé 632.500 Kč za 133 ks uhrazeno 284.270 Kč k úhradě zbývá 348.230 Kč
podruhé 597.011 Kč za 126 ks k úhradě 0 Kč
potřetí 651.685 Kč za 141 ks uhrazeno 284.270 Kč k úhradě zbývá 367.415 Kč
počtvrté 567.827 Kč za 128 ks k úhradě 0 Kč

PV ze dne 22.3.2012, čj. UMO3/10124/12 období 1.1.2011 – 31.3.2011 (I. čtvrtletí 2011)
poprvé 669.223 Kč za 137 ks k úhradě zbývá 669.223 Kč
podruhé 629.223 Kč za 129 ks k úhradě zbývá 0,- Kč
potřetí 619.223 Kč za 127 ks k úhradě zbývá 619.223 Kč
počtvrté 498.445 Kč za 108 ks k úhradě 0 Kč

PV ze dne 22.3.2012, čj. UMO3/10125/12 období 1.4.2011 – 30.6.2011 (II. čtvrtletí 2011)
poprvé 683.297 Kč za 139 ks k úhradě zbývá 683.297 Kč
podruhé 643.297 Kč za 131 ks k úhradě zbývá 0,- Kč
potřetí 633.297 Kč za 129 ks k úhradě zbývá 633.297 Kč
počtvrté 479.891 Kč za 99 ks k úhradě 0 Kč

PV ze dne 22.3.2012, čj. UM03/10126/12 období 1.7.2011 – 30.9.2011 (III. čtvrtletí 2011)
poprvé 677.011 Kč za 142 ks k úhradě zbývá 677.011 Kč
podruhé 637.011 Kč za 134 ks k úhradě zbývá 0,- Kč
potřetí 627.011 Kč za 132 ks k úhradě zbývá 627.011 Kč
počtvrté 472.011 Kč za 101 ks k úhradě 0 Kč

Právní hodnocení

A.

20. Důvodnou je námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí z důvodu vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

21. Správce poplatku vydal původní platební výměry (ze dne 6.12.2011, čj. UM03/46886/11 za období IV. čtvrtletí 2010; ze dne 7.12.2011, čj. UM03/46972/11 za období I. čtvrtletí 2011; ze dne 9.12.2011, čj. UM03/47455/11 za období II. čtvrtletí 2011; ze dne 14.12.2011, čj. UM03/47481/11 za období III. čtvrtletí 2011), kterými podle § 11 ZMP a Vyhlášky vyměřil žalobci místní poplatky za JTHZ provozovaná na území městského obvodu Plzeň 3. Po té, kdy žalobce podal v pořadí první odvolání proti těmto původním platebním výměrům, vydal správce poplatku nové platební výměry, rovněž podle § 11 ZMP a Vyhlášky, jimiž změnil výši poplatků a počet kusů provozovaných JTHZ. Ve výroku nových platebních výměrů je uvedeno, že jsou vydávány na základě § 104 odst. 1 d.ř. a že ruší a nahrazují původní platební výměry. Podle § 104 odst. 1 d.ř. *správce daně opraví zřejmé chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti ve vyhotovení rozhodnutí opravným rozhodnutím*. Novými platebními výměry však nejsou opraveny zřejmé chyby v psaní a počtech, či jiné zřejmé nesprávnosti, ale je nově uvedena výše místního poplatku a příslušný změněný počet kusů provozovaného JTHZ. Podle § 104 odst. 1 d.ř. tedy nemohla být změna původních platebních výměrů provedena. Podle tohoto ustanovení je možné provést změnu za podmínek v něm stanovených a v takovém případě uvedené ustanovení neumožňuje zrušení jím opravovaných rozhodnutí. Navíc rozhodnutí, jímž se opravují chyby v psaní a počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v konkrétním rozhodnutí, musí být v souladu s § 104 odst. 1 d.ř. označeno jako opravné rozhodnutí, nebo musí být skutečnost, že se jedná o opravné rozhodnutí zřejmá na první pohled z jeho úvodních ustanovení, což se v daném případě nestalo. Prvotní vada řízení byla tedy způsobena správcem poplatku, který na základě prvního odvolání žalobce nepostupoval některým ze způsobů uvedených v § 113 d.ř., podle jehož odst. 1 *správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, a) rozhodne o odvolání sám, pokud mu v plném rozsahu vyhoví a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4, b) rozhodne o odvolání sám, pokud mu vyhoví pouze částečně a ve zbytku je zamítno a toto rozhodnutí není v rozporu s vyjádřením příjemců rozhodnutí podle § 111 odst. 4, nebo c) odvolání zamítno a zastaví odvolací řízení, pokud je podané odvolání nepřípustné nebo bylo podáno po lhůtě*. Podle odst. 2 *nemůže-li správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, posoudit všechny údaje uvedené v odvolání z výsledků již provedeného řízení, řízení doplní o nezbytné úkony*. Podle odst. 3 *pokud správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno, o odvolání nerozhodne sám, postoupí odvolání s příslušnou částí spisu a se svým stanoviskem bez zbytečného odkladu odvolacímu orgánu*. Namísto toho postupoval správce poplatku podle § 104 odst. 1 d.ř., ač se o opravu zřejmých nesprávností v původních platebních výměrech nejednalo a vydal nové platební výměry. Nové platební výměry tak nebyly vydány v souladu s daňovým řádem, což způsobuje jejich nezákonnost.

22. Dle názoru soudu uvedený procesní postup správce poplatků způsobil nezákonnost nových platebních výměrů, nedosáhl však intenzity nicotnosti, jak namítá žalobce. Právní teorie považuje za nicotný správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze

o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Vadami způsobujícími nicotnost správního rozhodnutí se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 22.7.2005, čj. 6 A 76/2001-96, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 793/2006, kde uvedl, že „*takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti.*“ V daném případě soudem konstatovaná vada řízení není důvodem, pro který by soud měl vyslovit, že jsou nové platební výměry nicotné.

23. Od tohoto prvotně porušeného ustanovení o řízení, ustanovení § 104 d.ř., se odvíjely následně v průběhu správního řízení činěné chybné úkony správce poplatku a žalovaného. Správce poplatku na základě v pořadí druhého odvolání podaného žalobcem proti novým platebním výměrům prvostupňovým rozhodnutím o odvolání nyní již správně postupem podle 113 odst. 1 písm. b) d.ř. změnil výši poplatků a počet provozovaných JTHZ, ale nikoliv uvedených v původních platebních výměrech, jak by bylo procesně správné, ale uvedených v nových platebních výměrech, které nebyly vydány v souladu s daňovým řádem.

24. S tím pak souvisí pochybení žalovaného, který na základě v pořadí třetího odvolání žalobce podaného proti prvostupňovému rozhodnutí o odvolání postupem podle § 116 odst. 1 písm. a) d.ř., podle něhož *odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil*, změnil výši poplatků a počet provozovaných JTHZ, avšak opět výši uvedenou v nových platebních výměrech, které, jak bylo již uvedeno, nebyly vydány v souladu s daňovým řádem. Tuto žalobní námitku proto shledal soud důvodnou.

25. K odvolací námitce nicotnosti nových platebních výměrů, kterou žalobce uplatnil shodně jako nyní v žalobě, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: „*K názoru příjemce rozhodnutí, že vydané rozhodnutí je nicotné pro chybný procesní postup správce poplatku, příp. nezákonné z důvodu nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí pro nesrozumitelnost, vnitřní rozpornost a pro nedostatek důvodů, lze ze strany odvolacího orgánu pouze konstatovat, že byla posouzena nicotnost vydaného rozhodnutí, avšak odvolací orgán nevyhodnotil rozhodnutí jako nicotné z důvodu nesplnění zákonných podmínek stanovených v § 105 odst. 2 daňového řádu.*“ Dle názoru soudu je odůvodnění žalovaného k této odvolací námitce v souladu s § 114 odst. 2 d.ř., podle něhož *odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání*. I když se žalovaný s námitkou nicotnosti nových platebních výměrů vypořádal stručně, podstatné je, že odkázal na ustanovení § 105 odst. 2 d.ř., kde jsou upraveny podmínky, za kterých prohlásí správce daně nejbližše nadřízený správci daně, který rozhodnutí vydal, nicotnost rozhodnutí, která se zjišťuje a prohlašuje z moci úřední, a to kdykoliv. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z tohoto důvodu je proto nedůvodná.

B.

26. Důvodnou je námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. z důvodu prekluze poplatkové povinnosti, tedy vyměření poplatků za období IV. čtvrtletí 2010 a I. – III. čtvrtletí 2011 po uplynutí prekluzivní lhůty.

27. Nejprve se soud zabýval lhůtou pro vyměření poplatků za IV. čtvrtletí 2010. Obdobnou žalobní námitku téhož žalobce posuzoval zdejší soud např. v rozsudku ze dne 10.2.2016, čj. 30 Af 44/2014-110, kde vycházel z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.7.2015, čj. 31 Af 57/2014–53, který řešil obdobnou žalobní námitku. Od závěrů v těchto rozhodnutích učiněných nemá soud důvod se v dané právní věci odchýlit.

28. Při rozhodování o poplatkové povinnosti za provozování JTHZ do 31.12.2010 je nutno vycházet z § 12 odst. 1 ZMP, ve znění do 31.12.2010, podle jehož odst. 1 *pokud poplatník nebo plátce nesplní svoji poplatkovou povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou obce, lze dlužné částky vyměřit nebo doměřit do 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla*. Podle odst. 2 *byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření nebo doměření poplatku, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl poplatník nebo plátce o tomto úkonu písemně uvědoměn. Vyměřit a doměřit poplatek lze nejpozději do 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla*. Vyhláška, účinná od 1.10.2010 stanovila v čl. 6 vznik poplatkové povinnosti *dnem uvedení povoleného výherního hracího přístroje do provozu nebo dnem povolení jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí*. V daném případě se jedná o stanovení poplatku za jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí. Poplatková povinnost pro JTHZ uvedená do provozu před datem účinnosti Vyhlášky vznikla nejprve dnem její účinnosti, tj. dnem 1.10.2010. V čl. 4 odst. 4 Vyhlášky je stanovena povinnost pro poplatníka, *písemně, ve lhůtě do 15 dnů od účinnosti této vyhlášky, ohlásit správci poplatku provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí, povoleného před účinností této vyhlášky*. Zákon o místních poplatcích v § 13 stanovil, *o řízení ve věcech poplatků platí zvláštní předpisy, pokud tento zákon nestanoví jinak*. Zvláštním předpisem byl do 31.12.2010 zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Od 1.1.2011 nabyl účinností zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád. V souvislosti s přijetím daňového řádu došlo s účinností od 1.1.2011 také ke změně zákona o místních poplatcích, a to zákonem č. 281/2009 Sb., kterým byly zrušeny jeho § 12 a § 13 pro nadbytečnost vzhledem k úpravě v daňovém řádu, když ustanovení o postupu podle procesního předpisu vyplývá nově z § 2 odst. 3 daňového řádu. Zákon č. 281/2009 Sb. ve svém čl. IX bodu 1. současně stanovil, že právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle zákona o místních poplatcích.

29. Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že vztah mezi zákonem o správě daní a poplatků, resp. později daňovým řádem, a zákonem o místních poplatcích je vztahem obecného a speciálního právního předpisu. Zákon o místních poplatcích by proto byl aplikován přednostně i tehdy, pokud by tuto aplikační přednost výslovně nestanovil jeho § 13 v právní úpravě platné do konce roku 2010. K subsidiárnímu použití zákona o správě daní a poplatků tedy mohlo dojít pouze za situace, pokud by úprava obsažená v zákoně o místních poplatcích

nebyla úplná. V zákoně o místních poplatcích však byla úprava lhůty pro vyměření nebo doměření poplatku včetně možnosti přerušení jejího běhu v rozhodnou dobu úplná byla a v období od 1.10.2010 z ní vycházela i Vyhláška. Jestliže pro místní poplatky platila do 31.12.2010 speciální právní úprava obsažená v ustanovení § 12 ZMP, nikoliv tedy obecná úprava v zákoně o správě daní a poplatků, nemohou se ve vztahu k poplatkové povinnosti za období do 31.12.2010 aplikovat přechodná ustanovení obsažená v daňovém řádu, která upravují, ve kterých případech se použije právní úprava obsažená v daňovém řádu (tj. nová) a kdy se bude po přechodnou dobu vycházet z dosavadního zákona o správě daní a poplatků. Lhůtu pro vyměření místního poplatku za provozování JTHZ, u nichž vznikla poplatková povinnost ve IV. čtvrtletí roku 2010, je proto třeba posuzovat podle ustanovení zákona o místních poplatcích.

30. Podle citovaného ustanovení § 12 odst. 1 ZMP měl být poplatek za IV. čtvrtletí 2010 vyměřen ve tříleté prekluzivní lhůtě, tj. nejpozději do 31.12.2013. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 18.4.2014, čj. 2 Afs 79/2012-49) je z hlediska běhu prekluzivní lhůty rozhodné až pravomocné vyměření daně (místního poplatku), tj. v případech, kdy probíhá odvolací řízení, až okamžikem doručení rozhodnutí o odvolání proti příslušnému platebnímu výměru. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno 1.12.2014. Prekluzivní lhůta by se prodloužila v souladu s § 12 odst. 2 ZMP úkonem směřujícím k vyměření nebo doměření poplatku, neboť pak by tříletá lhůta běžela znovu od konce roku, v němž byl poplatník nebo plátcce o tomto úkonu písemně uvědoměn. Soud proto zjišťoval, zda byly v průběhu poplatkového řízení učiněny správními orgány úkony, které by byly úkony směřujícími k vyměření nebo doměření poplatku, tedy způsobilými prekluzivní lhůtu prodloužit. Takové úkony v řízení o vyměření poplatku za období IV. čtvrtletí 2010 neshledal. Takovými úkony nebyla postupně vydávaná rozhodnutí. Otázka vlivu vydání platebního výměru na běh prekluzivní lhůty byla řešena usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.5.2006, čj. 2Afs 52/2005-94, ve kterém NSS vyslovil, že „platebním výměrem se daň vyměřuje, nelze jej tedy považovat za úkon směřující k vyměření daně, který přerušuje běh tříleté lhůty podle § 47 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků“. Rozšířený senát zde konstatoval, že úkon prodlužující běh prekluzivní lhůty musí vycházet z určitých pochybností o správnosti postupu daňového subjektu nebo správnosti předchozího vyměření daně. Je nezbytné, aby se vždy jednalo o úkon učiněný před uplynutím zákonné lhůty směřující k vyměření či doměření daně, aby jeho provedení bylo nezbytné k dosažení stanoveného účelu, tedy správného vyměření či doměření daně. Pokud jde o úkon ve formě výzvy, není možné každou výzvu adresovanou daňovému subjektu bez dalšího označit za úkon směřující k vyměření daně nebo doměření daně, resp. poplatku, ale je nezbytné je posuzovat jednak z hlediska obsahu a jednak ve vztahu k výzvám předchozím. Ve správním spise se nenachází listina, která by prokazovala provedení úkonu, jenž by tato kritéria splňovala. Právo vyměřit poplatky za období od 1.10.2010 do 31.12.2010 bylo proto prekludováno. Žalobní námitka byla v této části shledána důvodnou.

31. Dále se soud zabýval lhůtou pro vyměření poplatků za období od 1.1.2011 do 31.3.2011 (první čtvrtletí 2011), od 1.4.2011 do 30.6.2011 (druhé čtvrtletí 2011) a od 1.7.2011 do 30.9.2011 (třetí čtvrtletí 2011).

32. Podle § 2 odst. 3 písm. a) d.ř. *daní se pro účely tohoto zákona rozumí peněžité plnění, které zákon označuje jako daň, clo nebo poplatek. Podle § 148 odst. 1 d.ř. daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Lhůta pro stanovení daně počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání řádného daňového tvrzení, nebo v němž se stala daň splatnou, aniž by zde byla současně povinnost podat řádné daňové tvrzení.*

33. Podle § 14 odst. 2 věty první zákona o místních poplatcích *poplatky zavede obec obecně závaznou vyhláškou, ve které upraví podrobnosti jejich vybírání, zejména stanoví konkrétní sazbu poplatku, vznik a zánik poplatkové povinnosti, lhůty pro plnění ohlašovací povinnosti, splatnost, úlevy a případné osvobození od poplatků.*

34. Obecně závaznou vyhláškou je v daném případě vyhláška statutárního města Plzně č. 43/1998, ve znění vyhlášky č. 7/2010, účinné od 1.10.2010. Podle čl. 1 Vyhlášky poplatku podléhalo každé jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem ve smyslu zákona o loteriích. Splatnost poplatku je stanovena v čl. 7, kde je v odst. 1 stanoveno: „*Poplatek je splatný čtvrtletně, vždy do 15 dnů po skončení příslušného kalendářního čtvrtletí.*“

35. Lhůta pro stanovení poplatku počala běžet dnem, v němž uplynula lhůta, ve které se poplatek stal splatným. Poplatek za období od 1.1.2011 do 31.3.2011 (první čtvrtletí 2011) byl splatný do 15.4.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 16.4.2011 a za její konec je nutno podle § 148 odst. 1 d.ř. považovat den, ke kterému uběhla doba tří let od splatnosti poplatkové povinnosti, tj. 15.4.2014. Poplatek za období od 1.4.2011 do 30.6.2011 (druhé čtvrtletí 2011) byl splatný do 15.7.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 16.7.2011 a skončila dnem 15.7.2014. Poplatek za období od 1.7.2011 do 30.9.2011 (třetí čtvrtletí 2011) byl splatný do 15.10.2011, lhůta pro jeho stanovení počala běžet dnem 16.10.2011 a skončila dnem 15.10.2014. Poplatek nebylo možné stanovit po uplynutí lhůty 3 let ode dne jeho splatnosti.

36. Podle § 148 odst. 2 d.ř. *lhůta pro stanovení daně se prodlužuje o 1 rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení daně došlo k a) podání dodatečného daňového tvrzení nebo oznámení výzvy k podání dodatečného daňového tvrzení, pokud tato výzva vedla k doměření daně, b) oznámení rozhodnutí o stanovení daně, c) zahájení řízení o mimořádném opravném nebo dozorčím prostředku, d) oznámení rozhodnutí ve věci opravného nebo dozorčího prostředku, nebo e) oznámení rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně.*

37. Úkony způsobilými ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) d.ř. prodloužit lhůtu pro stanovení poplatku o jeden rok nebyly původní platební výměry vydané dne 7.12.2011 (I. čtvrtletí 2011), dne 9.12.2011 (II. čtvrtletí 2011) a 14.12.2011 (III. čtvrtletí 2011), neboť nebyly vydány v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty pro stanovení poplatku. Ze stejného důvodu takovými úkony nebyly ani následně dne 22.3.2012 vydané nové platební výměry. U těch navíc je nutno konstatovat, že by úkony prodloužujícími prekluzivní lhůtu nemohly být pro svoji nezákonnost. Právě z důvodu nezákonnosti způsobené zcela zásadní vadou řízení po té, kdy byly vydány původní platební výměry, nelze za úkon ve smyslu § 148 odst. 2 písm. b) d.ř. označit ani vydání prvostupňového rozhodnutí o odvolání, ačkoli bylo vydáno 28.1.2014, tedy v posledních 12 měsících před uplynutím

dosavadní lhůty pro stanovení poplatku v prvním, druhém a třetím čtvrtletí 2011. Soud proto dospěl k závěru, že byl poplatek v I. – III. čtvrtletí 2011 vyměřen až právní moci napadeného rozhodnutí ze dne 25.11.2014, která nastala dnem 1.12.2014. Tedy po uplynutí lhůty pro vyměření poplatku do 15.4.2014 (první čtvrtletí 2011), 15.7.2014 (druhé čtvrtletí 2011) a 15.10.2014 (třetí čtvrtletí 2011). Poplatek tak nebylo možné stanovit po uplynutí lhůty 3 let ode dne jeho splatnosti. Žalobní námitka byla i v této části shledána důvodnou.

C.

38. Nedůvodnou je námitka, že poplatková povinnost k uvedeným JTHZ provozovaným žalobcem na území městského obvodu Plzeň 3 nemohla v rozhodném období vzniknout, neboť pro to nebyla opora ve Vyhlášce v případě JTHZ povolených přede dnem účinnosti Vyhlášky, tj. před 1.10.2010.

39. Podle čl. 1 vyhlášky úřady městských obvodů Plzeň 1-10 vybírají ve smyslu § 1 písm. g) zákona o místních poplatcích (ve znění do 31.12.2010 – vyhláška nabyla účinnosti 1.10.2010) místní poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu (odkaz na zákon č. 202/1990 Sb.). Podle čl. 2 Vyhlášky je předmětem poplatku „*každý povolený výherní hrací přístroj nebo každé jiné povolené technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí ve smyslu zákona č. 202/1990 Sb. ...*“. V čl. 4 Vyhlášky nazvaném „*Ohlašovací povinnost*“ je v odst. 4 uvedeno: „*Poplatník je povinen písemně, ve lhůtě do 15 dnů od účinnosti této vyhlášky, ohlásit správci poplatku provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí, povoleného před účinností této vyhlášky.*“ V čl. 6 nazvaném „*Vznik a zánik poplatkové povinnosti*“ je uvedeno v odst. 1, že „*poplatková povinnost vzniká dnem povolení jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí*“. Z uvedeného je zřejmé, že je vznik poplatkové povinnosti vázán na povolení JTHZ. Ze znění čl. 4 odst. 4 Vyhlášky je pak zřejmé, že poplatková povinnost dopadá i na JTHZ povolená Ministerstvem před 1.10.2010, tedy před účinností Vyhlášky, jsou-li v příslušných čtvrtletích provozována. Jestliže tedy počínaje dnem 1.10.2010 začala být příslušná JTHZ povolená před účinností Vyhlášky zpoplatňována místním poplatkem, dělo se tak v souladu se zákonem i Vyhláškou. Pouze pokud by došlo ke zpoplatňování těchto dříve povolených JTHZ před účinností Vyhlášky a s odvoláním na ni, jednalo by se o postup, který by nebyl v souladu s právem. Soud proto uzavírá, že z obsahu Vyhlášky jako celku je zřejmý jednoznačný úmysl zpoplatnit každý povolený výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu počínaje dnem 1.10.2010. Námitka o nemožnosti aplikovat Vyhlášku tak, jak byla uplatněna, proto není důvodná.

D.

40. Nedůvodnou je námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že správní orgány obou stupňů nesprávně a neúplně zjistily skutkový stav věci, v důsledku čehož chybně zpoplatnily koncové zařízení výrobní číslo ML10415, které nebylo v rozhodném období na území městského obvodu Plzeň 3 povoleno. Nedůvodným je v té souvislosti tvrzení žalobce, že se žalovaný touto odvolací námitkou dostatečně nezabýval a neexistující herní

zařízení ponechal zpoplatněné. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí existenci této odvolací námitky konstatoval a uvedl: „*Výrobní číslo ML10415 bylo povoleno rozhodnutím č.j. 34/88042/2010, které nabylo právní moci dne 18.9.2010 a ukončeno rozhodnutím č.j. 34/105411/2010 dne 24.9.2010, převzato z Ministerstva financí 6.10.2010, datum nabytí právní moci nedoplněno. Rozhodnutím č.j. 34/95829/2010 ze dne 4.10.2010 bylo povoleno do Prahy 8, nabylo právní moci 13.10.2010. Tato rozhodnutí byla příjemcem rozhodnutí doložena. Zařízení je zpoplatněno poměrnou částí v platebním výměru za IV.Q 2010.*“

41. Poplatek byl za čtvrté čtvrtletí 2010 stanoven, jak bylo již uvedeno, v souladu s § 1 písm. g) ZMP, ve znění účinném do 31.12.2010, kde bylo stanoveno, že obce mohou vybírat *g) poplatek za provozovaný výherní hrací přístroj nebo jiné technické herní zařízení povolené Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu*. Jiným právním předpisem byl zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění zákona č. 70/1994 Sb. Na základě uvedeného ustanovení byla vydána výše specifikovaná Vyhláška. Soud se touto námitkou zabýval přesto, že výše zdůvodnil svůj závěr o tom, že je napadené rozhodnutí nezákonné. V souvislosti s touto žalobní námitkou však soud zastává názor, že pro stanovení poplatku je rozhodné, zda bylo Ministerstvem financí vydáno příslušné povolení. Není věcí správního orgánu posuzovat jeho správnost, resp. iniciovat vydání opravného rozhodnutí, případně zjišťovat, zda je správné tvrzení poplatníka o tom, že je konkrétní rozhodnutí Ministerstva financí vydané nesprávně. Žalovaný vycházel zcela správně při stanovení poplatku za JTHZ výrobního čísla ML10410 z rozhodnutí Ministerstva financí, jímž bylo povoleno JTHZ výrobního čísla ML10410 na území městského obvodu Plzeň 3 rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 18.9.2010, a z rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 6.10.2010, jímž bylo ukončeno toto povolení. Protože na rozhodnutí o ukončení povolení ze dne 6.10.2010 nebyla vyznačena právní moc, vycházel žalovaný logicky z rozhodnutí Ministerstva financí, které nabylo právní moci 13.10.2010, jímž bylo JTHZ výrobního čísla ML10410 povoleno na území Prahy 8. Ve výroku napadeného rozhodnutí je u JTHZ výrobního čísla ML10410 vyznačen počet dní mimo povolení 80, tzn. že byl poplatek stanoven za dobu od 1.10.2010 do 13.10.2010 (ukončení tímto dnem je uvedeno) a částka poplatku činila tomu odpovídající část, tj. 652,17 Kč. Bylo na žalobci, aby jako účastník řízení u Ministerstva financí inicioval opravu dle jeho tvrzení chybného rozhodnutí o povolení, případně proti jeho nesprávnému postupu uplatnil příslušné opravné prostředky.

Závěr

42. Soud shledal napadené rozhodnutí nezákonným a žalobu důvodnou. Zrušil proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost (prekluze) a pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány jsou podle § 78 odst. 5 s.ř.s. v dalším řízení vázány právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

VI. Náklady řízení

43. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

44. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

45. Odměna advokáta činí **10.200 Kč** a sestává ze tří úkonů právní služby, a to jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby) a jednoho úkonu podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (účast na jednání soudu dne 16.3.2016), tj. včetně paušální částky 10.200 Kč (9.300 + 900).

46. Náhrada cestovních výdajů advokáta vozidlem ŠKODA SUPERB za 190 km z Prahy do Plzně a zpět činí **1.087,8 Kč** (722 + 365,80). Základní sazba dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 385/2015 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (dále jen „vyhláška č. 328/2014 Sb.“) činí 722 Kč (u osobních silničních motorových vozidel 3,80 Kč za 1 km jízdy; 3,80 x 190 = 722). Náhrada za pohonné hmoty činí 365,80 Kč [výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce činí podle § 4 písm. c) vyhlášky č. 385/2015 Sb. u motorové nafty 29,50 Kč; průměrná spotřeba na 100 km dle technického průkazu činí 12,4 litrů/100 km; množství spotřebované pohonné hmoty = 12,4 x 29,50 = 365,80 Kč.

47. Náhrada za promeškaný čas činí **500 Kč**, podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu za cestu z Prahy do Plzně a zpět, tj. 2:30 hod. (5 půlhodin po 100 Kč).

48. Odměna advokáta sestává z odměny za právní služby v částce 10.200 Kč, náhrady cestovních výdajů 1.087,8 Kč, náhrady za promeškaný čas 500 Kč, tj. 11.787,70 Kč a DPH z této částky 2.475,4 Kč. Odměna advokáta činí 14.263,138 Kč, tj. **14.263 Kč**.

49. K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 17.263 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 16. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu